

”Bästa betyget är att mina kontakter vill träffa mig igen”

Margareta Ax Lantz är ”Maggan” med hela Åtvidaberg. Jag förstår snabbt varför. Efter bara några minuter inne i biblioteket, där vi har bestämt träff, har hon tilltalat personer vid namn, informerat om öppettider och instruerat i hur skrivaren fungerar. ”Maggan” känner den här staden - och den känner henne.

Med sig till biblioteket har hon en fikakorg innehållande kaffe och hembakad Toscakaka som vi dukar upp samtidigt som Margareta börjar berätta om sitt kontaktpersonskap.

- Jag är väldigt socialt engagerad i Åtvidaberg där jag har bott i hela mitt liv. Jag har arbetat som kontaktperson sedan ungefär tolv år tillbaka. Under åren har det funnits perioder när jag inte har haft några uppdrag. Då har jag saknat uppgiften och känt ett sug, det är så enormt givande, säger Margareta med ett varmt leende på läpparna.

Att vara kontaktperson innebär att du är ett stöd och en vän åt en ungdom eller vuxen som går igenom en svår tid i livet. Orsakerna kan variera – det kan handla om sociala, psykiska och fysiska problem, beroenden eller en livskris. Huruvida en person kan bli hjälpt av en kontaktperson är alltid en bedömningsfråga som börjar hos kommunen och socialtjänsten – därefter kan parterna presenteras för varandra.

- Det görs en matchning. Det är svårt att sätta ihop två personer som är allt för olika, det måste finnas något som förenar. Idrott, handarbete, musik eller andra gemensamma intressen, säger Margareta.

Som kontaktperson får du ett arvode. Arvodet ska täcka utgifter och omkostnader i uppdraget. Det kan vara ersättning för kontantutlägg, bensinkostnader och arvodesdelen som speglar uppdragets omfattning. Uppdraget berättigar inte till A-kassa, semesterlön eller semesterersättning. Innan du kan bli kontaktperson utför socialtjänsten i uppdragskommunen en utredning av dig. Den består av en intervju, referenstagning och registeruppgifter, bl.a. polis- och socialregistret.

Just nu har Margareta fyra uppdrag pågående samtidigt – som flest har hon haft fem. Uppdraget går att anpassa utefter vad som passar en själv gällande hur många kontakter man har, hur ofta och vart man träffas. Margareta har i alla år valt att hålla kontaktskapet utanför sitt eget hem – i respekt mot sin familj. Hon träffar oftast sina kontakter på en neutral plats ett par gånger i månaden och hittar på olika aktiviteter.

- Det kan vara allt ifrån att bara fika och prata till att utföra vardagssysslor och aktiviteter som personen har svårt att göra själv, till exempel att handla, simma, gå på bio eller ge vägledning i samhällsfrågor. Kontaktskapet handlar om två personer som ska hitta en form för att umgås. Jag minns att jag kände mig osäker när jag tog mig an mitt första uppdrag men nu känner jag mig mer säker. Jag försöker tänka utanför mig själv och sätta mig in i den här människan och vad hen skulle må bra av, säger Margareta.

För tolv år sedan fick Margareta tips av familj och vänner, som också arbetade socialt, om att hon kunde ansöka om att bli kontaktperson. Hon ångrar inte en sekund att hon sökte.

- Man får massor tillbaka. Det handlar inte om att jag ska ha ett tack eller så, utan det bästa betyget är att mina kontakter vill träffa mig igen och igen. Min första kontakt var en tjej här i Åtvidaberg. Henne fick jag följa från det att hon flyttade hemifrån, till att hon träffade en kille och flyttade ihop med honom. Att hon fortfarande kommer fram och hälsar ger mig ett slags kvitto på att jag har gjort något bra, säger Margareta.

Margareta tycker att fler ska fundera över kontaktpersonskapet och att göra något för att hjälpa andra. Hon har tipsat en del vänner och gamla kollegor som hon tror skulle passa för uppdraget. I synnerhet män eftersom de är underrepresenterade.

- Men jag får ofta höra "Jag hinner inte" eller "Jag tränar så mycket efter jobbet". Då förklarar jag att det som är så bra med det här uppdraget är att du kan träna ihop med din kontakt, och slå två flugor i en smäll, säger Margareta.

Margareta Ax Lantz